

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשיות בהר בחוקותי ♦ כד' אייר תשע"ג ♦ עלון מספר 33

זמני השבת – שעון קיץ		
מוצ"ש	הד"נ	
20:00	18:45	ירושלים
20:02	19:01	תל אביב
20:03	18:53	חיפה
20:00	18:59	באר שבע

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קידוש השם ה"ד

"שתהיו עמלים בתורה" - הרב צחור נועם

על הפסוק אם בַּחֲקָתִי תֵלְכוּ וְאֵת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם (ויקרא כו, ג) פירש רש"י: "יכול זה קיום מצוות? כשהוא אומר 'ואת מצוותי תשמרו' הרי קיום המצוות אמור, מה אני מקיים - 'אם בחוקותי תלכו'? - שתהיו עמלים בתורה".

מוסופר על אברך אחד שבא לפני ה"חפץ חיים": ואמר לו רבי, שנים שאני מתייגע בתורה ועדיין לא ראיתי סימן ברכה, ואיני מבין דף גמרא אחד עם כל המפרשים בצורה טובה. ואם כן למה זה אנוכי? השיב לו ה"חפץ חיים": היכן ציווה אותנו הקב"ה להיות למדנים, או אולי גאונים? אלא שציוונו הקב"ה "והגית בו יומם ולילה" – שנהיה עמלים בעמלה של תורה.

"למדך" זה לא אדם שיודע ללמוד, אלא מי שיושב ועוסק בתורה, כמו שגנב, זה לא מי שיודע כיצד לגנוב, אלא הוא גונב ממש. וכשאנו נצטוונו לעמול ולהתייגע בלימוד התורה, כמו שפרשו רז"ל על הפסוק "אם בחוקותי תלכו" - שתהיו עמלים בתורה, באו ללמדנו שהלומד לא מקבל שכר רק על פי מספר דפי הגמרא שהוא למד, אלא, גם על פי מספר שעות הלימוד והעמל שהוא התייגע בתורה, גם אם לא הצליח בלימודו.

עד כמה עמוקים הם דבריו של ה"חפץ חיים" זצ"ל. אין האדם נמדד לפי הצלחותיו, אלא על פיו רצונותיו, יגיעתו, עמלו.

יודעים אנו בברור כי בנינו ובנותינו, גם אם סטו מדרך הישר והטוב בעיני אלקים ואדם, וכעת עמלים הם בהבלי שווא ומדוחים, יודעים בעומק לבבם כי עליהם לשוב לחיק התורה והמצווה, אלא שכפתם יצרם בלבותם, וחשכו מאורות עיניהם מראות באור התורה והמצווה, על כן לא נבוא להדיחם מלפנינו, אלא נראה בהם את הטוב והחיוב, את הזמן שבו יגיעים היו בעמל התורה טרם נפילתם, כי שם ורק שם הם נמדדים. לא על פי הצלחתם, לא על פי הישגים כמותיים, ובעת הזאת עלינו הסובבים אותם לחזקם, לעודדם, לשים מהלכים בקרבם שיובילו אותם לעבודת השם, וסוף האמת לבוא.

שבת שלום

למשפחת כיתה ט/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה ט/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

הסיפור לשולחן השבת

שנים רבות היה ר' אליעזר האזכרי (בעל ספר "חרדים") שמש בבית הכנסת של האר"י הקדוש בצפת. והאיש עניו ונחבא אל הכלים, ואף אחד לא ידע על גדולתו בתורה, ואף תלמידי האר"י ראו בו איש פשוט. בל"ג בעומר, יצא האר"י עם חברתו הקדושה למירון, לרקוד בהילולה, ואף רבי אליעזר יצא עמם. לפתע הופיע זקן אחד, בעל הדרת פנים, לבוש בגדים לבנים. תפס הזר את השמש בידו, משך אותו מתוך המעגל, ורקד איתו ביחידות. רקדו השניים בדבקות ובהתלהבות. רקעו ברגליים, והתרוממו כטפח מעל פני האדמה. הביטו תלמידי האר"י ברוקדים, ותמהו: מיהו הזקן הזר שהופיע לפתע? והנה קם האר"י שעמד מן הצד שקוע במחשבות, ניגש אל שני הרוקדים, ביד אחד לקח את ידו של הזקן הזר, בידו השניה החזיק בידו של ר' אליעזר השמש, ורקד אתם בדבקות ובשמחה רבה. השתוממו תלמידי האר"י על רבם, הרוקד עם השמש הפשוט, ושאלו: רבינו "מבינים אנו את ריקודו עם הזקן הזר. בוודאי אדם גדול הוא. אך מדוע זה רקד רבנו עם השמש אליעזר? האם זה נאה לכבודו של רבינו לעזוב את תלמידיו ולרקוד שעה כה ארוכה עם השמש? חייך האר"י הקדוש ואמר: אם זה היה נאה לר' שמעון בר יוחאי בכבודו ובעצמו לרקוד עמו שעה כה ארוכה, בוודאי ובוודאי שזה נאה לי...". ומאז גדל כבודו של ר' אליעזר השמש בעיני תלמידי האר"י הקדוש.

הדרכת התפלה וחלקיה - סידור עולת ראי"ה

ג. אפילו מצא לבבו מתרגש להיות חפץ בתפלה מצד הרגש הפנימי, מ"מ כל שלא ישים לבבו כי-אם למלאות הרגשו הפנימי לבדו, אין זה עדיין יסוד התפלה שצריך שתהי' עבודת ד'. וצריך שיכיר, שההרגש הוא אמצעי נכון להעמיד מצב נפשו ורעיונו באופן נאה לתפלה, אבל עיקרה הוא נעלה מכל רגשות נפש אדם, כי היא תחנונים לפני ד' ית' להפיק רצונו. על כן צריך לאמרה בלשון תחנונים, ולצייר בזה את האמת כמה קטן הוא ערך רגשות לבב אנוש נגד התכלית הנעלה של הפקת רצון ד', שהיא באה ע"י התפלה. "רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו כל שאינו יכול לחדש בה דבר" (שם). אין די במה שתלוה הארה של הכרה בגאון ד' ית' עם ההרגש הטבעי הפנימי המעולה של הנפש. כי צריך שהשכל יתפשט בפעולותיו יותר מן ההרגש, עד שיהי' יכול לחדש בה דבר מצד השכל הברור, מלבד ההרגשה הפנימית, ואז יצרף עם המחודש השכלי את ההרגשה הטובה הפנימית הטבעית, להתפלל ברגשי קדש. (המשך בשבוע הבא)

חוד הפרשה

1. פרשת בהר מתחילה במצוות שמיטה ומסתיימת בשמירת שבת. מה משותף ל 2 המצוות הנ"ל ?
2. "וידבר ה' אל משה בהר סיני". מה ענין שמיטה אצל הר- סיני ?
3. איזו הלכה נלמדת מהפסוק: "והיתה שבת הארץ לאכלה" ?
4. מדוע דיני שמיטה נאמרו בלשון יחיד ואילו דיני היובל בלשון רבים ?
5. "ולא תונו איש את עמיתו". האם מותר לרמות גוי ?
6. " וכי ימוך אחיך והחזקת בו". מדוע הציווי נאמר בלשון יחיד ?
7. כיצד נקראים בפרשתינו: א. עני. ב. ריבית ג. עיירות בלי חומה ד. קציר חטים ?
8. "אם בחוקותי תלכו". מה רמז במלה "אם" ?
9. הסבר את הפסוק: "והשיג לכם דיש את בציר".
10. מניו לומד רש"י: "השלום שקול כנגד הכל" ?

"שמירת הלשון" - הלכות לשון הרע, כלל ד', סעיף ו'

הענין שצריך לדון לכף זכות הוא דווקא באיש שמנהגו להתחרט על חטאיו. אבל אם בחנת את דרכו, כי אין פחד אלוהים לנגד עיניו, כמו הפורק עול מלכות שמיים או שאינו נזהר מעברה אחת, אשר כולם יודעים שזה עבירה. בכזה מקרה מותר לספר גנותו ולהכלימו בין בפניו ובין שלא בפניו. ואם יש מעשה שיש כף זכות וכף חובה, צריך לדונו לכף חובה, כיון שהוחזק לרשע גמור בשאר עניניו. ורבותינו אמרו "לא תונו איש את עמיתו", עם שאיתך בתורה ומצוות, אבל רשע מותר להכלימו במעלליו ולשפוך בוז עליו.

הדעות ועדכונים

שבת פרשיות בהר בחוקותי - שבת חופשית
החזרה לישיבה - יום א' 10:40

הורים יקרים
ניתן להקדיש עלונים ושיעורים לע"ג קרוביכם ע"ה
שיעורים קבועים בפ"ש ובמוסר מועלים לאתר כל שבוע בימי חמישי.
האזנה נעימה.

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד

יו"ל ע"י כיתה ט/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות